

עירובין ט

קושי על רבא: איתיביה רב אדא בר מתנה לרבא: **היתה קורתו משוכה או תלויה**; פחות משלשה - אין צריך להביא קורה אחרת, שלשה - צריך להביא קורה אחרת. רבן שמעון בן גמליאל אומר: פחות מארבעה - אין צריך להביא קורה אחרת, ארבעה - צריך להביא קורה אחרת.

מאי לאו - משוכה מבחוץ, ותלויה מבפנים!
תירוץ 1: לא, אידי ואידי מבפנים; משוכה - מרוח אחת, ותלויה - משתי רוחות. מהו דתימא: מרוח אחת אמרינן לבוד, משתי רוחות - לא אמרינן לבוד, קא משמע לן.

תירוץ 2: רב אשי אמר: משוכה והיא תלויה. והיכי דמי - כגון שנעץ שתי יתידות עקומות על שני כותלי מבוי, שאין בגובהן שלשה, ואין בעקמומיתן שלשה. מהו דתימא: או לבוד אמרינן או חבוט אמרינן, לבוד וחבוט לא אמרינן, קא משמע לן.

פרשנויות שונות ל משוכה או תלויה

הוא אמינא של הגמרא (בהבאת הקושי)	משוכה מבחוץ (על יתדות), ותלויה מבפנים
מסקנת הגמרא (לפי התירוץ 1)	משוכה - מרוח אחת, ותלויה - משתי רוחות
רב אשי (בתירוץ 2)	משוכה והיא תלויה. שנעץ שתי יתידות עקומות על שני כותלי מבוי, שאין בגובהן שלשה, ואין בעקמומיתן שלשה

רבי זכאי	בין לחיים ותחת הקורה - נידון ככרמלית	
רבי יוחנן	<p>מקור: דאמר רב חמא בר גוריא אמר רב: תוך הפתח צריך לחי אחר להתירו (אפילו אם אין בו ד' על ד').</p>	<p>לפי אבבי: תחת הקורה מותר, אבל בין לחיין - אסור</p>
	<p>מקור: דכי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן: מקום שאין בו ארבעה על ארבעה - מותר לבני רשות הרבים ולבני רשות היחיד לכתף עליו, ובלבד שלא יחליפו</p>	<p>לפי רבא: תחת הקורה ובין לחיין - מותר</p>
	<p>תגובת רבא למקור: התם דפתוח לכרמלית קושי: אבל לרשות הרבים מאי - שרי? יציבא בארעא וגיורא בשמי שמיא! תירוץ: אין, מצא מין את מינו וניעור</p>	<p>תגובת אבבי למקור: התם בגבוה שלשה</p>

קושי על רבא: אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא: ואת לא תסברא דבין לחיין אסור? והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: מבוי שרצפו בלחיין פחות פחות מארבעה - באנו למחלוקת רבן שמעון בן גמליאל ורבנן. לרבן שמעון בן גמליאל דאמר אמרינן לבוד - משתמש עד חודו הפנימי של לחי הפנימי, לרבנן דאמרי לא אמרינן לבוד - משתמש עד חודו הפנימי של חיצון. אבל בין לחיין - דכולי עלמא אסור!

תירוץ 1: ורבא - התם נמי דפתוח לכרמלית.

קושי: אבל לרשות הרבים מאי - שרי? יציבא בארעא וגיורא בשמי שמיא!

תירוץ: אין, מצא מין את מינו וניעור.

תירוץ 2: רב אשי אמר: כגון שרצפו בלחיין פחות פחות מארבעה, במשך ארבע אמות. לרבן שמעון בן גמליאל דאמר אמרינן לבוד - הוה ליה מבוי (כמבוי בפני עצמו), וצריך לחי אחר להתירו. ולרבנן דאמרי לא אמרינן לבוד - לא צריך לחי אחר להתירו.

קושי: ולרבן שמעון בן גמליאל, להוי כנראה מבחוץ ושוה מבפנים!

תירוץ: מידי הוא טעמא אלא לרבי יוחנן, הא כי אתא רבין אמר רבי יוחנן: נראה מבחוץ ושוה מבפנים - אינו נידון משום לחי.

נראה מבחוץ ושוה מבפנים, רבי חייא ורבי שמעון ברבי.

חד אמר: נידון משום לחי	וחד אמר: אינו נידון משום לחי
------------------------	------------------------------

הגמרא מדייקת מי אמר מה: תסתיים דרבי חייא הוא דאמר נידון משום לחי, דתני רבי חייא: **כותל שצידו אחד כנוס מחבירו, בין שנראה מבחוץ ושוה מבפנים, ובין שנראה מבפנים ושוה מבחוץ - נידון משום לחי, תסתיים.**

קושי: ורבי יוחנן מי לא שמיע ליה הא? אלא: שמיע ליה, ולא סבר לה, רבי חייא נמי, לא סבר לה!
דחיית הקושי: האי מאי? בשלמא רבי יוחנן לא סבר לה - משום הכי לא תני לה, אלא רבי חייא - אי איתא דלא סבר לה, למה ליה למיתנא?

עוד דעה של אמורא בנושא: אמר רבה בר רב הונא: נראה מבחוץ ושוה מבפנים - נידון משום לחי.
קושי ממשנה: אמר רבה: ומותבינן אשמעתין **חצר קטנה שנפרצה לגדולה - גדולה מותרת**
וקטנה אסורה, מפני שהיא כפתחה של גדולה. ואם איתא, קטנה נמי תשתרי בנראה מבחוץ ושוה מבפנים!

תירוץ 1: אמר רבי זירא: בנכנסין כותלי קטנה לגדולה.
קושי: ולימא לבוד ותשתרי! וכי תימא דמפלגי טובא - והא תני רב אדא בר אבימי קמיה דרב חנינא: **קטנה בעשר, גדולה באחת עשרה!**
תירוץ 2: אמר רבינא: במופלגין מכותל זה בשנים, ומכותל זה בארבעה.
קושי: ולימא לבוד מרוח אחת, ותשתרי!
תירוץ: רבי היא, דאמר: בעינן שני פסין. דתניא: **חצר ניתרת בפס אחד, רבי אומר: בשני פסין**

